
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=82034>

ავტორი: ხერგიანი ბექა

ჟანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2014-11-05 21:16:35

მეხსიერება

ტყავს, გველი იცვლის მხოლოდ, რადგანაც,
სულით დაბერდეს და მრდა გგანაგრძოს.
ეჰ, სამწუხაროდ გველებს არ ვგავართ,
ჩვენ - სულებს ვიცვლით, სხეულს - არასდროს.

მეხსიერებაჲ, ხელით გიგანგის,
ყოფას წინ უძღვი: მხედარი - ვით ცხენს.
შენ მომიყვები და მათ მიმათვლი,
ვინც ეს სხეული ჩემამდე იცნნეს.

უპირველესზე: ტყის უკუნეთი
რომ შეიყვარა; ფოთოლი მწყდარი, -
ჯალოსნურ ბავშვზე, რომელსაც ერთი
სიგყვით მოჰყავდა ავღარში, ღარი.

წითური ძაღლი; ხე შეეყვარა...
მეხსიერებაჲ, ვერ ნახავ ნიშანს,
ვერ დააჯერებ ვერც ამ ქვეყანას,
რომ ჩემი სული, იმ ბავშვი იშვა.

მეორეს... უფრო სამხრეთის ქარი...
ყოველ ხმაურში სცნობდა ხმას ღირის,
ამბობდა: ყოფა - არის დაქალი;
რომ სამყაროზე, ვით ნოხზე ივლის.

ის, სულ არ მომწონს ასეთი, რადგან,
თავს ღმერთ-მეფობის ნდომით მახებრებს...
მან ჩამოკიდა პოეგის აბრა,
ჩემი მღუმარე სახლის კარებზე.

რჩეული მიყვარს - თავისუფლების,
მშვილდოსანი და ნორჩი იუნგა, -
შურით უმზერდნენ როცა ღრუბლები,
წყლების სიმღერა რომ გგაციურდა.

მისი კარავი მაღალი იყო,
ცხენები მძლავრნი, მკვირცხლნი და სწრაფნი.
ვით ღვინოს - სვამდა ჰაერის სიგკბოს,
ჯერ არსად ხილულს ქვეშ ზეცის მნათის.

მეხსიერებაჲ, სუსტდები ჟამ-ჟამ,
ვის ეყავ სხვა გგზის თანამოაზრედ?
თავისუფლება, ნეტავ რა გარჯამ
შეაცვლევინა წმინდა ბრძოლაჲ.

შიმშილს, განჯვას, ის ცნობდა წყურვილს,
უსასრულო გზას, ძილს - შფოთის მპყრობელ
და მკერდს, რომელსაც ტყვიაც გვერდს უვლის,
წმინდა გიორგი შეეხო ორჯერ.

მე - რომლის წინაც უკუნეთიდან
აღსდგა გაძარი, - ჯიუტ სიბრაზედ,
მამის ღიღება ცეცხლად მეკიდა,
როგორც ბეცაში, ისე მიწაზე.

და ეკიდება ასე გგულს ალი,
ღღემდე - როცა ზე აღემართება
კედლები, ახალ იერუსალიმს,
ჩემს ქვეყანაში - როგორც ნნათება.

ქარი დაბერავს სულ უცხო მაშინ
და განნათლება ზეცა - საშინელ
ფერებს გგადაშლის უეცრად წამში,
პლანეტთა წარმტაც ციურ ბაღშივე.

ჩემს წინ წარსდგება... არა, არ ვიცი...
სახემაღული; მივხვდები მაინც,
ლომს რომ წინ უძღვის - კვალდაკვალ, მხეცი
და მისკენ, მფრინავს რომ ვნახავ არწივს.

ვიყვირებ, თუმცა ვინ არს მშველელი,
რომ ჩემმა სულმა ყოფა განნაგრძოს?
ტყავს კი, იცვლიან მხოლოდ გველები,
ჩვენ - სულებს ვიცვლით, სხეულს - არასდროს.